

opusdei.org

Vă voi ajuta mai mult

În 26 iunie în jurul orei 12, a murit în locul în care lucra. Vestea morții sale s-a răspândit rapid în toată lumea.

01.01.1975

În 26 iunie în jurul orei 12, a murit în locul în care lucra. Vestea morții sale s-a răspândit rapid în toată lumea.

Trupul său, îmbrăcat cu veșminte preoțești, este așezat la picioarele altarului Sfintei Maria a Păcii,

actuala biserică a prelaturii lui Opus Dei. Sute de persoane au început să vină la Villa Tevere – printre acestea numeroși cardinali și episcopi – pentru a se ruga în fața trupului său.

În jurul trupului mort s-au succedat fiii săi și fiicele în veghe neîntreruptă. În durere, își aminteau ceea ce repetase adesea în ultimele timpuri:

„Eu nu sunt necesar. Vă voi putea ajuta mai mult din cer. Voi veți ști să faceți mai bine decât mine: eu nu sunt necesar”.

Un fluviu neîntrerupt de persoane se revărsa asupra Villei Tevere. Chipul sfântului Josemaría emana o pace inefabilă. Chiar și cardinali și episcopi se alternau.

Înmormântarea la Roma și Sfintele Liturghii pentru defuncți în toată lumea au fost un moment singular de

durere, de bucurie și de convertire. A murit un părinte și un sfânt.

Faima de sfințenie

Dar faima de sfințenie îl încurajase deja în viață, chiar din primii ani ai ministerului sacerdotal. Alături de el se observa apropierea de Domnul. Toată persoana sa vorbea de Dumnezeu. Frecventându-l, ne simțeam atrași spre Domnul. Chiar și în întâlnirile aglomerate reușea să nu fie în centrul atenției, pentru a îndrepta inimile spre Isus. Câți participau la Sfânta Liturghia sa rămâneau mișcați:

„Iată un preot îndrăgostit de Dumnezeu!”

Mulți preoți și seminariști, care au participat la cursurile de reculegeri predicate de el în toată Spania între 1938 și 1945, au păstrat pentru toată viața amintirea focului arzător de iubire de Dumnezeu transmis lor de

„acel preot sfânt”. Deja monseniorul Eijo y Garay, episcopul Madridului care la începutul lui Opus Dei i-a înțeles spiritul și l-a protejat pe sfântul Josemaría, era obișnuit să comenteze: „Sper că acestea vor fi scrisorile mele de acreditare la prezentarea mea la judecata lui Dumnezeu”.

Persoanele care l-au cunoscut, deja de la început, nu vorbeau altora decât constatând convingerea de sfințenia deosebită a vieții sale. De când s-a stabilit la Roma în 1946, persoane din toată lumea mergeau să-l viziteze, pentru a-i asculta cuvintele sale cu certitudinea că Domnul se slujește de el. Impresiona încrederea pe care toți o puneau în rugăciunea lui, încredințându-i intenții de tot felul și simțindu-se în siguranță când el promitea o pomenire la Sfânta Liturghie. În ocazii rare în care era posibil, oamenii se înghesuiau în jurul lui,

pentru a-l asculta, pentru a-i săruta mâna, de a binecuvânta obiecte religioase pe care apoi le păstrau ca relicve.

Această faimă nu a făcut decât să crească cu trecerea anilor, cum demonstrează ultimele călătorii de cateheză. Dar, deși vorbind mereu de Dumnezeu, sfântul Josemaría crea îndată o atmosferă familiară, făcută din simplitate și încredere.

Mijlocirea sa din cer

Și atestatul de devoțiune s-a extins ca o lampă în toată lumea după moartea sa. O dovedesc mulțimile care se adunau în fiecare an la Liturghiile pentru defuncți celebrate în orașele principale ale lumii și pelerinajul neîncetat la mormântul său, în cripta de la Sfânta Maria a Păcii, la Villa Tevere.

Din cele cinci continente au ajuns neîntrerupt știri despre favorurile și

harurile primite prin mijlocirea sa, până la 1975. Este vorba de adevărate minuni și nu de mici ajutoare. Însănătoșiri inexplicabile, rezolvarea problemelor familiare, grații relative la muncă... În mod deosebit numeroase sunt favorurile spirituale: convertiri, apropiere de Domnul. Într-adevăr, acestea erau harurile mai dragi lui. Când sanctuarul din Torreciudad era în construcție, de exemplu, asigura că în acel loc va veni „o cascadă de haruri spirituale, pe care Domnul va face acelor care vor recurge la Mama sa Binecuvântată (...). De aceea mă interesează ca să fie multe confesionale, pentru ca persoanele să se purifice în sfântul sacrament al spovezii și – cu sufletele reînnoite – să întărească și să reînceapă viața proprie creștină, să învețe să sfințească și să iubească munca, purtând în familiile lor pacea și bucuria lui Isus Cristos”.

Procesul de canonizare

69 de cardinali, circa 1300 de episcopi din toată lumea, 41 de superiori de congregații religioase, preoți, călugări , exponenți ale asociațiilor laicale, personaje din viața civilă și mii de persoane au adresat Sfântului Părinte cererea de a începe cauza de beatificare și canonizare, manifestând propria convingere că din aceasta va deriva un mare bine pentru Biserică.

La 19 februarie 1981 cardinalul Ugo Poletti a promulgat decretul care introducea cauza. La 19 aprilie 1990 Sfântul Părinte Ioan Paul al II-lea declară eroicitatea virtuților a venerabilului slujitor al lui Dumnezeu Josemaría Escrivá. La 6 iulie 1991, în prezența Sfântului Părinte, s-a dat citire decretului care confirma caracterul miraculos al unei vindecări făcute prin mijlocirea fondatorului lui Opus Dei. Se

încheiau astfel căile care preced beatificarea.

La 17 mai 1992 o mare mulțime umplea piața Sf. Petru, Piața Pius al XII-lea și mare parte din calea Conciliațiunii. Pe lojele bazilicii Sf. Petru apăreau în prim plan portretele lui Josemaría Escrivá și ale sorei Giuseppina Bakhita, cei doi noi fericiți proclamați de Ioan Paul al II-lea.

Un decret pontifical din 20 decembrie 2001 recunoștea caracterul miraculos a unei a doua vindecări atribuite mijlocirii fericitului Josemaría. Se deschideau astfel porțile pentru canonizare la 6 octombrie 2002, zi în care Papa Ioan Paul al II-lea l-a declarat sfânt pe fondatorul lui Opus Dei în fața a sute de mii de credincioși din mai mult de 80 de țări.

Pentru a se ruga în fața relicvelor sale: Sfânta Maria a Păcii, Biserica prelaturii lui Opus Dei.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/va-voi-ajuta-mai-mult-2/> (15.12.2025)